

Tabulka přípravy učební jednotky (lekce)	
Název učební jednotky (téma)	Jak pomoci Africe
Stručná anotace učební jednotky	Žáci se zamýšlí nad cestami pomoci lidem v Africe, vžívají se do jejich situací, na základě videa se seznamují s osudy jedné ženy a na základě práce s textem se zabývají projektem jednoho Olomoučana. Závěrem vymýšlí vlastní projekt možné vhodné pomoci.
Časový rozsah učební jednotky	45 min.
Nutné předpoklady	Žádné specifické předpoklady
Věk žáků	8., 9. třída ZŠ
Zařazená průřezová témata	Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech
Vyučovací obor (y)	Občanská výchova – humanitární pomoc Zeměpis - Afrika
Cíle jednotlivých průřezových témat (DOV) a vyučovacích	1) Žáci diskutují o možnostech pomoci potřebným. 2) Lekce vede žáky k utváření pozitivních postojů k jinakosti a kulturní rozmanitosti.

<p>oborů (OVO), které chci v dané učební jednotce naplnit</p>	
<p>Cíle učební jednotky</p>	<p>1) <i>Žáci se seznámí s možnostmi humanitární pomoci</i> 2) <i>Žáci se vžívají do situace lidí v rozvojových zemích</i></p>
<p>Hodnocení</p>	<p>Aktivita v diskusi, zodpovězení otázek při práci s textem.</p>
<p>Popis učební jednotky, obsahující použité a reflexi směřující ke všem zformulovaný cílům</p>	<p>EVOKACE:</p> <p>Na počátku hodiny je žákům evokováno téma prostřednictvím práce s fotografií: žákům je promítnuto foto – individuální práce: zamysli se nad tím, kdo je na fotografii – kde asi žijí, jak se jim žije, jak vydělávají na živobytí, jaké mají starosti, jaké mají radosti, co jim přeješ, co ti můžou vzkázat?</p> <p>Následuje práce ve skupinách – sdílení svých myšlenek; prezentace ostatním skupinám.</p> <p>UVĚDOMĚNÍ:</p> <p>Ve skupině seznámení s textem o panu Strejčkovi a nadaci Malý Noe.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jak pana Strejčka napadlo pomáhat v Zambii? - Co už dokázal? - Jaká je nejlepší cesta pomoci Africe? - Co vás zaujalo? <p>Prezentace práce ve skupině.</p> <p>Video – seznámení s osudem zambijské švadleny. (závěrečné zhodnocení: kdo/co ji pomohl/pomohlo)</p> <p>REFLEXE:</p> <p>Vymyslete ve skupině svůj vlastní projekt, který by mohl nějakým</p>

	způsobem pomoci Africe, Afričanům. (prezentace)
Seznam příloh	<ul style="list-style-type: none"> • PC + promítací plocha • Přístup na internet • https://www.youtube.com/watch?v=LqSqQ2WAeh0 • Nakopírované texty o nadaci Malý Noe (Příloha č. 1)
Autor lekce, škola (případně zdroje)	Jiří Vymětal
Závěrečná sebereflexe učitele <i>(následuje po odučení učební jednotky)</i>	
Co se mi osvědčilo během vyučování	Video – seznámení s konkrétním osudem člověka.
S jakými obtížemi jsem se během vyučování setkal/a.	-

Co bych příště udělal/a jinak (jak bych upravil/a tuto přípravu).	Konkrétnější otázky pro práci s textem/videem.
--	--

Jméno a příjmení:	Helena Plachá
Studijní skupina:	BLIKMB
Název případové studie:	NADACE MALÝ NOE

Úvod

Nadace Malý Noe byla založena v květnu 2007 za účelem zřízení nadace, jejíž posláním a cílem je aktivní pomoc dětem žijícím a vyrůstajícím bez náležité rodičovské péče svých biologických rodičů, kteří zemřeli, nebo své děti opustili, či je týrají nebo jinak ohrožují jejich životy, psychické a fyzické zdraví. Prostředky získávané z různých zdrojů, fondů i z vlastní činnosti jsou využity pro naplnění cílů jak ve vlasti, tak v zahraničí. Filozofií nadace je podpora projektů, které vedou k systémovým změnám a vytváření efektivnějšího systému péče o dítě. U projektů je snaha o doplnění chybějících mechanismů, přínos nových myšlenek a přístupů k danému tématu.

Výraznou charakteristikou nadace je snaha o úplnou beznákladovou tak, aby se 100% přijatých finančních darů dostalo na realizaci projektů. Tradičně největšími finančními náklady jsou výplaty mezd. Tato nadace má oblast mezd nulovou, protože nikdo z členů orgánů nepobírá mzdu ani jinou formu odměny. Nadaci pomáhá i spousta dobrovolníků, rovněž ostatní provozní náklady jako nájemné, účetní a právní služby, materiální vybavení apod., jsou nadaci poskytovány zdarma, respektive formou sponzorských darů. Což je obrovským přínosem pro její práci.

Provoz a činnost nadace kontroluje správní rada a čestný výbor nadace, kontrolu provádí dozorcí rada.

Nadace zaštituje několik projektů.

Projekt „Zdraví“, který přispívá například na očkovací vakcíny pro děti z dětských domovů, nebo sběrem víček na léčbu nemocných dětí.

Projekt „Hostitelská péče“, kdy jde o realizaci pobytu dítěte umístěného v dětském domově u fyzických osob, jiných než rodičů. Tento program propaguje a podporuje pobyt dítěte v běžné, fungující rodině s možností navázání citového pouta, prožití úspěchu a dalším pro jiné samozřejmých každodenních prožitků.

Díky projektu „Kubík“ se podařilo pomoci malému chlapci tak, že pro něj z nevyhovujícího prostředí byl přemístěn do jiného dětského domova.

Cílem projektu „Pokojíček“ obnova vybavení jednotlivých pokojů a společných prostor včetně nákupu nového nábytku, koberců, záclon a doplňků pro dětský domov. Díky tomu dojde ke zlepšení prostředí a kultury bydlení, stimulace a rozvoj osobnosti dětí. Důležitou roli zde hraje zapojení se firem, organizací i jednotlivých občanů.

Projekt „Klokánek v Olomouci“ Cílem tohoto projektu je změnit dosavadní nevyhovující systém ústavní výchovy dětí a nahradit jej v co největší míře přechodnou rodinnou péčí na dobu, než se dítě může po vyřešení nebo zlepšení situace vrátit domů, nebo než je pro něj nalezena trvalá náhradní rodina (osvojení, pěstounská péče).

Projekt „Czech Hospital“, kdy Nadace Malý Noe podepsala 10.11.2008 smlouvu „O partnerství a spolupráci“ s Czech Hospital o.s. Jedná se o podporu české mobilní nemocnice v Baltistáně. Tato mobilní nemocnice je především určena pro matky s dětmi. Jde o malou mobilní nemocnici pro horský národ Baltiů, který žije trvale v podmínkách humanitární katastrofy doslova na hraně života v nehostinných údolích Západního Himáláje-Karakorumu v Severních oblastech Pakistánu. Na podporu této mobilní nemocnice se v roce 2013 uskutečnila výstava fotografií horolezců Diny Stěrbové a Viti Dokoupila ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Olomouc.

Projekt „Zambie“, v rámci kterého se nadace pustila do spolupráce s o.p.s. Njovu.

Případová studie

Osobně mne oslovil projekt „Zambie“, proto jsem se rozhodla setkat se přímo se zakladatelem nadace, který opravdu svoji usilovnou prací pomáhá a přímo na místě buduje to, co mnozí z nás považují ve svém životě za samozřejmost a dozvědět se o tomto projektu víc.

Pan Jaroslav Strejček mě mile uvítal ve své skromné kanceláři.

Potom, co jsem položila první otázku „Jak to vlastně všechno vzniklo?“, začal vyprávět. V tuto chvíli jsem pochopila, že další moje otázky jsou zcela zbytečné.

Pan Strejček má syna, když mu bylo pět let, řekl nahlas své přání, že až bude velký, chtěl by jet do Afriky. Reakce tatínka byla „Až budeš velký, pojedeme“. Ve chvíli, kdy bylo synovi 22 let usoudil, že nastal správný čas dodržet slovo, protože chlap má, dle něj „Bud držet hubu, anebo slovo“. Proto se spolu s výpravou botaniků a zoologů vydali na cestu do Zimbabwe. Vycestovat tam sami se neodvážili, protože tahle cesta je nebezpečná.

Kromě krásné přírody a úžasných zážitků si přivezl také myšlenku toho, že život tam není jednoduchý a život „dětí ulice“ je krutý. Největší hrozbou v místě je AIDS a také fakt, že v této oblasti jsou malé děti, nebo staří lidé. Generace mezi nimi neexistuje, vymřela. Přemýšlel jak pomoci, v tuto dobu již existovala adopce dětí na dálku, ale on chtěl pomoci jinak, víc. A tak vznikl nápad postavit sirotčinec. Pan Strejček ve správnou dobu potkal člověka, který byl majetný a on i jeho žena byli ochotni se zapojit a své peníze investovat. Potřeba bylo shromáždit základní kapitál cca 500.000,- Kč, což se podařilo přispěním každého z nich poměrnou částkou. Původně měl sirotčinec vyrůst v Zimbabwe, ale díky tvrdé vládě ruky Mugabeho se nepodařilo projekt realizovat.

Dál přes svého známého poznal lidi, se kterými měl dost společného, touhu pomáhat. Zjistil, že si mohou navzájem pomoci a pustil se do vzájemné spolupráce s o.p.s. Njovu, na realizaci projektu "Little Noah", sirotčinec, internát, řezbářská dílna a dostavba školy v Katongo village, Mongu, Zambie. Rozhodl se postavit sirotčinec na místě, kde již stála škola, ve které fungovala výuka tří oborů, a k těmto se rozhodli přidat další, řezbářství, dílnu pro výuku tradičního řemesla. Uzavřeli smlouvu s touto nadací a započaly práce. V jejich prospěch byl fakt, že Zambie byla do roku 2013 prioritní zemí pro rozvoj s pomocí jiných zemí. V únoru až březnu 2013 pan Strejček odcestoval přímo na místo, aby se přesvědčil o tom, že takto investované finanční prostředky budou mít smysl. Na své vlastní náklady tedy odcestoval a strávil 5 dnů v Lusace, hlavním městě Zambie, aby společně s Njovu, o.p.s. projednali další případné projekty. Absolvovat musel i jednání s tamní vládou, se zástupci ministerstva školství a výsledkem bylo uzavření „Memoranda o přátelství“. Na výstavbu se podařilo také získat příspěvek 140.000,- Kč z malých projektů českého velvyslanectví v Harare, hlavního města Zimbabwe.

Stavba sirotčince byla zahájena. Přimo na místo odcházeli peníze z české republiky, jejichž investování bylo pod přísným dohledem pana Strejčka. V listopadu 2013 byla úspěšně stavba dokončena, sirotčinec získal certifikaci a uskutečnilo se jeho slavnostní otevření za účasti zástupců tamního ministerstva a médií a dalších osob, které se podíleli na realizaci projektu. V březnu 2014 pan Strejček opět absolvoval cestu do daleké Zambie, aby se mohly uskutečnit další kroky, zprovoznění sirotčince, obsazení dětmi, vyhledání učitele atd. I po této stránce měl štěstí na lidi ochotné pomoci. Za letenky tam chtěly odcestovat tři studentky, studující sociální oblast, které se jako koordinátorky rozhodly naplnit svůj smysl života pomocí a udělat kus práce pro nadaci. Jejich úkolem bylo v oblasti vytipovat děti, které potřebují pomoc. V současné době je jich navrženo na umístění do sirotčince sedm, což je nyní za daných podmínek stop stav. Souběžně se začali hledat adoptivní rodiče na dálku, kteří by pomohli dětem financovat jejich vzdělání a základní životní potřeby. Opět ale nastal zdoluhavý proces jednání s tamními úřady a soudy, které musí vydat souhlas s umístěním těchto dětí do sirotčince. Tyto posléze budou komplex zařízení opouštět s výučním listem a znalostmi podnikání.

Důležitým prvkem bylo také najít učitele a osobu, která by se starala o chod zařízení. Skvělým řešením bylo ubytovat a zaměstnat manželský pár, kdy paní je tamní učitelka a její muž údržbář sirotčince. Což je skvělá kombinace.

Věřím, že děti umístěné do sirotčince naleznou nový domov, bude jim dána dostupná péče a vzdělání, poznají jiný život a rozhodně jim bude lépe.

Závěr

Při vyprávění příběhu jsem zaznamenala poznatek pana Strejčka, kdy díky firmě, ve které vykonával funkci ředitele a pomáhá také dětem v dětských domovech u nás, měl možnost jim nabídnout práci, brigádu. Vyzoroval, že děti, které nežijí v úplné rodině mají jinou zkušenost s chodem „normálního pracovního dne, normálního života“. Oni za to nemohou, nemají přehled, jsou v tomto „omezení“, nemají u koho vidět, že tatínek s maminkou musí ráno vstávat do práce, aby vydělali peníze, které jsou potřebné na jídlo, oblečení, placení energií a také pokud něco chci, musím si na to vydělat. V podstatě nemají běžné návyky.

Sama jsem se setkala s tím, kdy se mladý člověk osamostatnil, odchodem z dětského domova, získal tzv. „startovací byt“, na který byla vyhlášena veřejná sbírka a oslovené byli firmy a podnikatelé, kteří se zapojili tím, že třeba zakoupili některý ze spotřebičů či kus nábytku do tohoto bytu. Mladý člověk tak získal možnost nastěhovat se do hotového. Kdo z nás, když si začal budovat vlastní život měl všechno hned? Plazmový televizor, mikrovlnnou troubu .... Věci, které nejsou pro start úplně bezprostředně důležité, běžné. A všechno dostal bez vlastního přičinění, bez toho, aby přidal ruku k dílu?

Nechci za to nikoho kritizovat, tyhle děti opravdu nemají lehký život.

Ale abych se vrátila k tématu.

Podle pana Strejčka, a mně nezbylo, než v mnoha případech souhlasit, byla mnohá dosavadní humanitární pomoc směřovaná do oblastí, kde je to potřeba špatně. Tamní lidé se naučili brát a pomoc přijímat, bez ohledu na vlastní přičinění. Naučili jsme je to ale „my“ charita.

Například přítomnost bělocha tam pro ně znamená osobu, která je od toho, aby pomohla, protože má kartičku, kterou strčí do přístroje a ony ty peníze padají na ruku. Nazval tento jev „natažená ruka“. Tím, že se jim budou peníze pouze posílat, se celková situace nikdy nezlepší.

Příkladem bylo konání firmy, která získala nespočet starých železných postelí a rozhodla se je poslat tam, kde je to potřeba. Náklady na cestu byly ale tak vysoké, že to v konečném důsledku nemělo efekt.

Kdyby raději postele prodala do starého železa tady, k získaným penězům přidala tu hodnotu, kterou platila za dopravu, udělala by nejlépe, jak by mohla. Protože za došlé peníze by na místě byl nakoupený materiál, který by musel někdo pokácet, pořežat, opracovat a potřebné postele vyrobit. Nejen, že by se využila tamní pracovní síla, ale lidé by získali práci a sami by se museli na konečném výrobku podílet, museli by si ho vyrobit. Získalo by to tu přidanou hodnotu.

Proto cílem postavení sirotčince v blízkosti již stojící školy je naučit místní děti to, že když se práci naučí a budou schopné si svůj produkt i prodat, získat za něj tu hodnotu, pak mohou nalézt smysl života a mohou ho mít lepší.

Součástí méjí práce je pár autentických fotek:

Budova Domova Malého Noe

Montáž postelí na místě

Pěstouni Salome a Lagos se svými dětmi

Děti ve škole

A odkaz na video, které dokumentuje příběh mladé ženy:

<http://www.youtube.com/watch?v=LqSqQ2WAeh0> - „Budoucnost jako vyšitá“

Mukatimui žije v zambijském Mongu. Má 4 děti, je samoživitelka a jediný příjem má z pečení koláčků. Rozhodla se ale se svým životem něco udělat. Přihlásila se do školy a chce se stát švadlenou. Učiliště založila a vede česká nezisková organizace Njovu.

Projekt byl podpořen z prostředků České rozvojové agentury a Ministerstva zahraničních věcí ČR v rámci Programu zahraniční rozvojové spolupráce ČR.
